

REDAI S V L E H
R A L S V U S
V O U

Druhá výstava Mysliveckého realismu je skupinovou výstavou třiceti dvou umělců. Všichni tito autoři jsou s ním různorodým způsobem spojeni. Pro pochopení aspektů Mysliveckého realismu v tvorbě vystavovaných umělců se musíme nejprve zamyslet nad jeho podstatou. Navzdory svému zdánlivě determinujícímu názvu je Myslivecký realismus fluidním, progresivně se vyvíjejícím směrem, přinášejícím prostředek k novému druhu uměleckého vyjádření. Jeho koncept nemusí být nutně o myslivosti jako takové a ne všechna vystavená díla jsou apriorně vytvořena pod škatulkou „realismus“.

Termín myslivost je indicií k mnohem rozsáhlejšímu výběru metafor a témat, která můžete nacházet napříč celou výstavou. Najdeme zde výjevy, jež odkazují na klasickou akademickou malbu, která je v moderním uměleckém světě čím dál více odsouvána na okraj. Tato „tradiční“ oblast umělecké scény je v expozici stavěna do konfrontace s díly, jež se naopak mohou řadit do post-internetu, konceptuálního umění, moderní sochy a dalších současných trendů. Nutno podotknout, že tvorba současného mainstreamu se jen velmi těžko klasifikuje do nějakého uceleného proudu (že by strach někam patřit?), obzvlášť když je patrná snaha se z jakékoliv kategorie vymanit.

Další témata, která na výstavě prosakují na povrch, zahrnují sociální a genderovou problematiku, environment, ekologii a globální kritiku společnosti a jejích podsystémů. Myslivectví samotní umělci používají jako metaforu k vyjadřování mnohem komplexnějších témat, jako například kritický pohled na šovinistickou symboliku lovu, kdy je zvykem se se svou trofejí vyfotit a „pochlubit se s ní“. Tento zvyk lze v přenesené formě vyzorovat i u zbohatlých anebo finanční bohatství předstírajících narcistických mužů, kteří staví na odív své atraktivní ženy plnicí funkci pomyšlné trofeje. Naše patologická společnost zároveň očekává i od ostatních mužů, že budou přesně takovými „lovci“, kteří se snaží ženu udolat a zmocnit se jí jako kořisti a „chlubit se s ní“.

Myslivost vystavující umělci vyjadřují i přes imaginární světy a mytologická témata. Nejstarším uměleckým námětem je ostatně lov. První prehistorické malby v jeskynních komplexech Altamiry a Lascaux zobrazovaly právě lov a dodnes je toto téma aktuální – jen již není tolik jednoznačné, kdo je lovec a kdo kořist. V chaosu uspěchané doby, která přináší stále nové technologické převraty typu umělé inteligence (nyní dostupné široké veřejnosti), se stává mnohem obtížnějším rozhodnout, co za umění považovat lze, a co je jen strojně vygenerovaný obraz, který vznikl, aniž by daný autor potřeboval ovládat jakoukoliv výtvarnou techniku.

Myslivecký realismus do sebe přirozeně zahrnuje i environmentální problematiku, která může vést až k dystopickým představám o prozatím vzdálené budoucnosti, o které mnozí smýšlí s až děsivou jistotou idylicky. Tyto vize svádí k morbidním, katastrofickým až dekadentním uměleckým výtvorům, které nepokrytě rozkrývají téma zkázy, rozkladu a smutku. Atributy humorem podkreslené temnoty autoři výstavy aplikovali rovněž na vizuální podobu plakátu.

Propojení metalové estetiky s mysliveckou kulturou má svůj skrytý význam navzdory tomu, že se tato kombinace může jevit jako absurdní. Mají však společně to, jak na tyto dva světy nahlíží lidé z venku. Metalisté jsou často vnímáni jako hlasatelé agresivního pohledu na svět, přitom opak je pravdou. Metalisté jsou mnohdy citlivé duše poukazující na problémy, o kterých chce málokdo slyšet. Stejně negativně bývají vnímáni i myslivci, nezřídka považováni za „vrahy zvířat“. Hajní však konají svou práci se záměrem přírodě pomáhat a zachovávat její dlouhodobě udržitelné fungování. Myslivecký realismus dokazuje, že i takto vzdálené světy se na poli estetiky prolínají, svým nakažlivým způsobem prosakují na současnou uměleckou scénu a inspirují ji. Tento zdánlivě nesourodý mix umělců ukazuje aktuální komplexnost uměleckého dění jak u nás, tak v zahraničí, kdy se hranice mezi jednotlivými styly rozplynuly a z umění se stal jeden velký ekosystém.

Štěpán Mikulénka

The group exhibition Gamekeeper Realism vol. 2 presents thirty-two fine artists, linked by various common features. In order to perceive the aspects of gamekeeper realism in the works of the exhibiting artists, we need to first capture the essence of this style. Despite the seemingly defining name, Gamekeeper Realism represents a fluid and progressively evolving movement that serves as a means for a new kind of artistic expression. The concept is not necessarily about hunting as such, and not all of the exhibited works would a priori fit the pigeonhole of ‘realism’.

The umbrella term ‘hunting and gamekeeping’ indeed covers a wide range of metaphors and topics that can be found throughout the exhibition. There are scenes reminding of classical academic paintings, ever more marginalised in modern art. This ‘traditional’ field of art is juxtaposed with works subsumable under post-internet, conceptual art, modern sculpture, and other contemporary trends. In this context, it should be noted that the mainstream contemporary art is often difficult to classify under any coherent movement (perhaps for the artists’ fear of being put in a box?), especially where the obvious attempt to escape any category is apparent.

Other topics surfacing at the exhibition include social and gender issues, environment and ecology and the global criticism of society and its subsystems. The artists use the motif of hunting and gamekeeping as a metaphor for complex themes, such as criticism of the chauvinistic symbolism of hunting, where hunters take and flaunt their pictures with the trophy. This custom has been transformed, figuratively, by rich or ostensibly wealthy narcissistic men in showing-off their attractive wives or mistresses as imaginary trophies. The current pathological society actually expects men in general to fulfil the role of ‘hunters’, chasing and capturing women as a prey to parade with.

Some of the exhibiting artists express the topical motif through imaginary worlds and mythological themes. Hunting is in fact the oldest subject in art, as depicted in the earliest prehistoric

paintings found in the Altamira and Lascaux caves, and has remained relevant to date, albeit in a less clear form where the roles of the hunter and the hunted are blurred. In the chaos of our precipitous era pushed by rapid technical developments, such as the AI (now available to the general public), it is increasingly difficult to distinguish between genuine art and machine-generated images whose creators need not be skilled in any artistic technique.

Naturally, the Gamekeeper Realism exhibition touches on environmental issues, which can evoke dystopian visions of the future, still distant, that many people imagine as idyllic with a frightening certainty. These visions are transformed into morbid, catastrophic, or even decadent artworks uncovering the underlying destruction, decay, and sadness. The visual form of the exhibition poster assumes the attributes of darkness sparkled with humour.

The combination of the heavy-metal aesthetics with hunting culture – however absurd it may seem – has a hidden meaning. Both subcultures have in fact one common feature: the way how they are viewed by ‘ordinary people’. Even though metalheads are often considered as promoters of an aggressive worldview, they are in fact often sensitive people who point out problems nobody wants to hear about. Hunters are perceived in similarly negative way, often regarded as ‘animal killers’. However, hunters are also gamekeepers, whose job is to protect the nature and preserve its sustainability. The Gamekeeper Realism exhibition proves that even such distant worlds intermingle in the field of aesthetics, seeping into and inspiring the contemporary art in their specific catchy way. The seemingly disparate mix of artists reflects the complexity of the modern art scene both in the Czech Republic and abroad, where the boundaries between individual styles have dissolved and art has become a single comprehensive ecosystem.

Štěpán Mikulenka

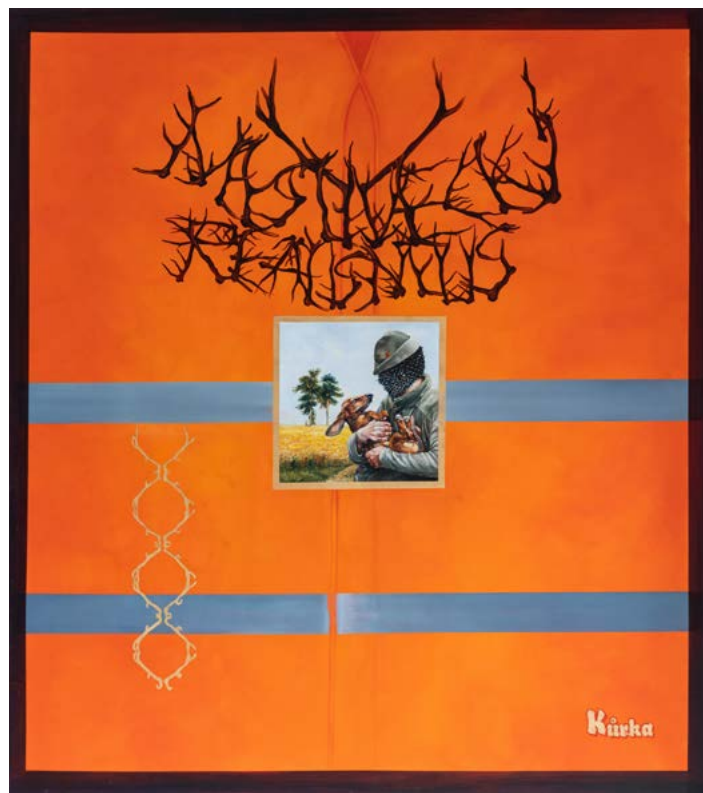

DANIEL DANIEL HAVEL

Halo of Flies →
170 × 86 × 75 cm, 2023
taxidermie kudu, řetězok, epoxid, olejová barva
kudu taxidermy, chain, epoxy, oil paint

KUČKA

Myslivecký realismus vol. 2
Gamekeeper Realism vol. 2
180 × 200 cm, 2023
olej na plátně / oil on canvas

ANDY ALLEN

Havel
25 × 21 × 22 cm, 2023
kombinovaná technika
mixed media

trofej B / Trophy B

Trofej B / Trophy B
70 × 42 × 31 cm, 2015
tavené sklo, galvanoplastika
fused glass, galvanoplastics

Slimák Modrovous / Bluebeard Slug

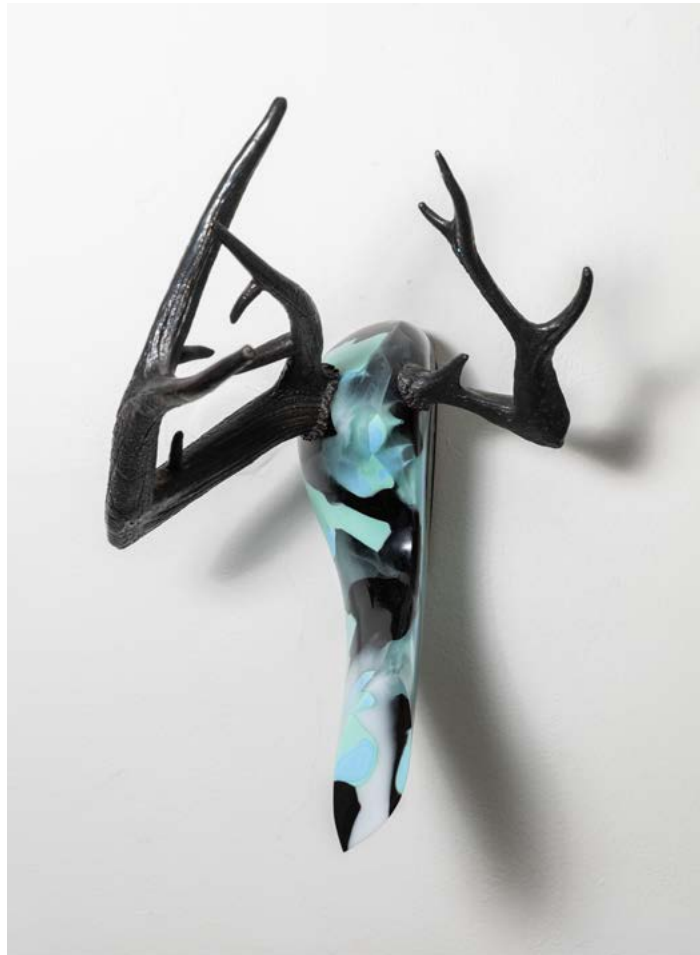
Slimák Modrovous / Bluebeard Slug
43 × 28 × 11 cm, 2010
dřevo, plast, ocel, sklo
wood, plastic, steel, glass

Bon Appétit Monsieur Kůrka
75 × 17 × 30 cm, 2021
kombinovaná technika
mixed media

Škodná / Wildlife
75 × 62 × 60 cm, 2023
kombinovaná technika
mixed media

Karel Ryska

Trofej C / Trophy C
39 × 39 × 40 cm, 2015
tavené sklo, galvanoplastika
fused glass, galvanoplastics

Daniela Rájen

Less is Less
128 × 59 × 102 cm, 2021
kombinovaná technika
mixed media

Daniela Rájen

Hunger as the Wheel of All
150 cm, 2020
taxidermie jestřába, paví pera, sklo
taxidermy of a hawk, peacock feathers, glass

Night
100 × 110 × 600 cm, 2022
taxidermie káně, látka, gumové nohy
taxidermy of the buzzard, fabric, rubber legs

Jan Vimek
 Malá knížka velkého zla
 The Little Book of Great Evil
 140 × 195 cm, 2023
 olej na plátně / oil on canvas

Roman Krabura
 Hon na kance / Boar Hunt
 140 × 170 cm, 2010
 akryl na plátně
 acrylic on canvas

Anna Maria Burová
 Zajačička
 Female Hare
 180 × 150 cm, 2023
 olej na plátně / oil on canvas

Ismael Velasco
 Where Night Meets Morning
 200 × 160 cm, 2023
 olej na plátně
 oil on canvas

JAN VRTISKA
 Iniciační rituál / Initiation Rite
 180 × 140 cm, 2022
 olej na plátně
 oil on canvas

IVANA ROZDOUBOVÁ
 Zasiahnutí / Hit
 135 × 160 cm, 2020
 olej na plátně
 oil on canvas

RADOSLAV ŠTEFURA
 A Gamekeeper on a Chariot
 with a Boar Sledge
 150 × 220 cm, 2023
 olej na plátně
 oil on canvas

RADOSLAV ŠTEFURA
 Sv. Hubert / St. Hubert
 90 × 150 cm, 2015
 akryl na plátně
 acrylic on canvas

ĽUBOŠ MACHAJKO
←← To, co zbylo / What's left
215 × 200 cm, 2019
suchý pastel na plátně
dry pastel on canvas

ĽUBOŠ MACHAJKO
← Zpozorován I / Spotted I
40 × 40 cm, 2021
olej na plátně / oil on canvas

← Setkání / Meeting
40 × 40 cm, 2021
olej na plátně / oil on canvas

VÍTEĚ HAVRŮ
Účastník č. 7 / Participant No. 7
145 × 135 cm, 2023
akryl a olej na plátně
acrylic and oil on canvas

filip hrůška
Mysli si mne
Think me up
103 × 73 cm, 2022
kombinovaná technika / mixed media

filip hrůška
Myslivecký hyperrealismus
Gamekeeper-hyperrealism
58 × 53 × 30, 2023
kombinovaná technika / mixed media

filip hrůška
Krucifix / Crucifix
40 × 32 × 4 cm, 2022
kombinovaná technika
mixed media

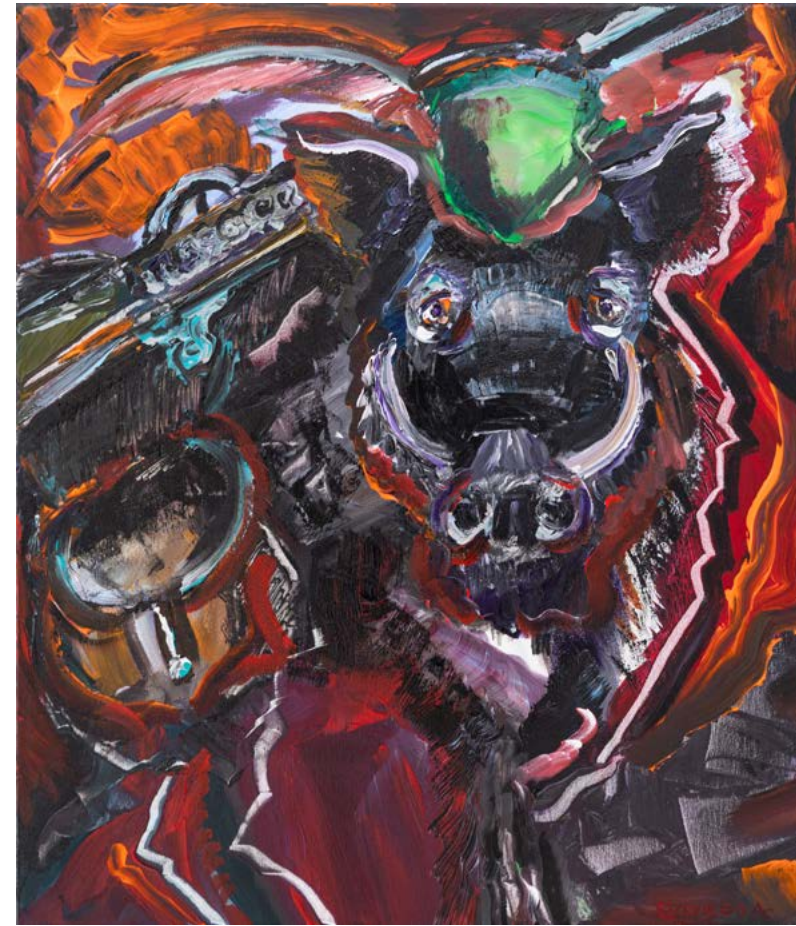

Irena Vondra

Black Melon
80 × 100 cm, 2023
akryl a olej na plátně
acrylic and oil on canvas

Jan Škrdla

Škodná / Wildlife
55 × 80 cm, 2017
akryl a olej na plátně
acrylic and oil on canvas

Jaroslav Vojtíšek

Na lovu / On the Hunt
70 × 60 cm, 2023
akryl na plátně
acrylic on canvas

Andy Allen

Mycorrhizae
25 × 32 cm, 2023
olej na plátně
oil on canvas

ONDŘEK NÁKOPAL

← Satyr
55 × 17 cm, 2022
pálená hlína / baked clay

ONDŘEK NÁKOPAL

Hon na kance (diptych. sochařský komiks, reliéf)
Boar Hunt (diptych. sculptural comics, relief)
120 × 75 cm, 2023
kombinovaná technika / mixed media

Daniela Danuše

Too Much and Never Enough
102 x 53 x 70 cm, 2020
kombinovaná technika
mixed media

Anna Maria Bouslová

Medvede / Bears
100 x 80 cm, 2023
akryl na plátně
acrylic on canvas

Zuzana Hlavová

↑ Zútro
50 x 75 cm, 2021
digitální fotografie lepená na dřevo, lakováno
digital photography glued on wood, varnished

Isabella Roma

Bacchanalia →
180 x 350 cm, 2023
olej na plátně
oil on canvas

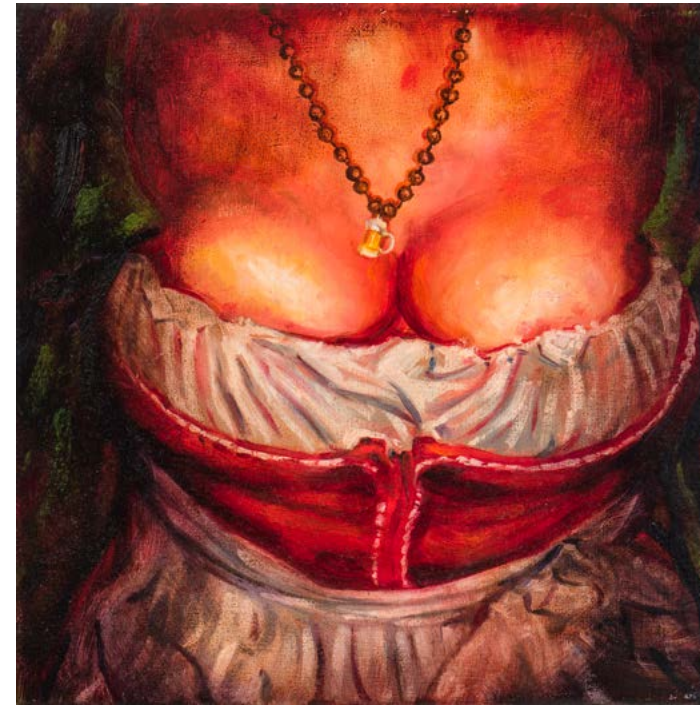
ZUZANA PUZISOVÁ
 Veverka XI. / Squirrel XI.
 42 × 30 cm, 2022
 kombinovaná technika
 mixed media

FILIP HURKÁ
 ↑ Magický realismus na Oktoberfestu
 Magical Realism at Oktoberfest
 30 × 30 cm, 2022
 olej na plátně / oil on canvas

ZUZANA PUZISOVÁ
 ← Dream House 3
 40 × 30 × 30 cm, 2023
 kombinovaná technika
 mixed media

ZUZANA PUZISOVÁ
 ← Dream House 2
 40 × 30 × 30 cm, 2023
 kombinovaná technika
 mixed media

ZUZANA ŠVABÍK

←← Lov na city / Hunt for Emotions
84 × 43 cm, 2023
ručně modelovaná glazovaná hlína,
zlatý lister / hand-modelled glazed
clay, golden luster

FRANCIŠEK ŠKÁLA

← Trofej / Trophy
65 × 15 × 10 cm, 2023
dřevo, hliník
wood, aluminium

↳ Lesní ptáček / Evergreen-forest Warbler
118 cm, 1985
dřevo, papír / wood, paper

ANNA KRÁVA BOUSOVÁ

Líška / Fox
130 × 110 cm, 2023
akryl na plátně / acrylic on canvas

Kateřina Laďa Rejšková

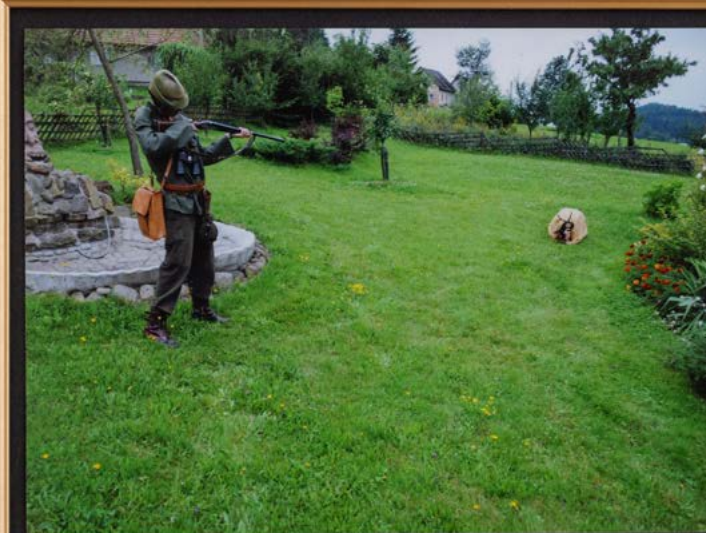
Vzpomínka na lovecký zážitek

Memory of a Hunt

13 × 19 cm, 2013

digitální fotografie, fotopříběh – 6 fotografií

digital photography, photo story – 6 photos

ANNA KASPIÁ BENOVÁ

Vlčica / She-wolf
70 × 50 cm, 2023
olej na plátně
oil on canvas

ROSIČKA NADGIPAL

Pojedač / Eater
52 × 52 cm, 2020
olej na plátně
oil on canvas

FILIP KUREK

Opitý myslivec / Drunk Hunter
17 × 12 cm, 2022
olej na desce
oil on board

ANDY SWEN

Grumpy Mushroom Hunters II
200 × 150 × 4 cm, 2023
olej na plátně
oil on canvas

FILIP KUREK
Galerista onanista
Gallerist Onanist
40 × 25 × 12 cm, 2023
kombinovaná technika / mixed media

FILIP KUREK
← Nečekané setkání
Unexpected Encounter
100 × 100 cm, 2023
olej na plátně / oil on canvas

MAREK ČÍZEK
The Bear Princess
200 × 150 cm, 2023
neonová kresba
neon drawing

Preusse
to Hell

ZDENĚK NEŠPÁLEK
 ← Stromy mají oči / Trees Have Eyes
 130 × 130 cm, 2023
 olej na plátně
 oil on canvas

ZDENĚK NEŠPÁLEK
 Kozlí Bůh povstal
 The Goat God Has Arisen
 130 × 200 cm, 2023
 olej na plátně / oil on canvas

ZDENĚK NEŠPÁLEK
 Animal
 50 × 70 cm, 2017
 akryl a olej na plátně
 acrylic and oil on canvas

francesc chala

Návštěva / Visit
200 × 180 × 120 cm, 2023
kombinovaná technika
mixed media

francesc chala

I Want To Hear About Your Problems
252 × 100 × 50 cm, 2019
beton, taxidermie, ocel, karton
concrete, taxidermy, steel, cardboard

Dílo “Sic transit gloria mundi” připomíná ohořelou babylonskou věž, do které člověk vstoupí, aby ho konfrontovaly desítky ohněm deformovaných hlav vycpané zvěře.

Téma lovu, hromadění a vystavování uloveného koresponduje s touhou ukořistit co nejvíce a dávat to na odiv. Prvoplánovost tohoto principu je okouzující. Majestátnost trofeje dává zapomenout, že zvíře bylo zabito pro potěšení a vystaveno pro prestiž. Ohořelá trofej však obnažuje absurditu této archetypální hry.

Majestátní jeleni, daňci, i divočáci byli do sálu s Reinerovou barokní malbou přesunuti z vyhořelé hájenky patřící panu J.K. – podvodníkovi, který zbohatl na úkor českých hokejistů, když sportovce oklamal slibem 6D investičního robota, který nikdy ale neexistoval. Ukradené peníze proměnil v zámky, trofeje a zlato. Ačkoliv sám lovit neuměl, svá panství zdobil vycpanou zvěří. Na zámku ho však dnes už nenajdete. Sedí ve vězení za zpronevěru 2,4 miliard.

Vyhořelá hájenka pana J.K. byla objevena čistou náhodou při letním putováním sudetskou krajinou. Plná popele, shořelé slávy, jen sotva stála. Zvířecí trofeje však oheň přežily, aby v instalaci mohly pohlédnout zpět na člověka a připomenout, že sláva a úspěch přechází. Sic transit gloria mundi.

INFORMAZO

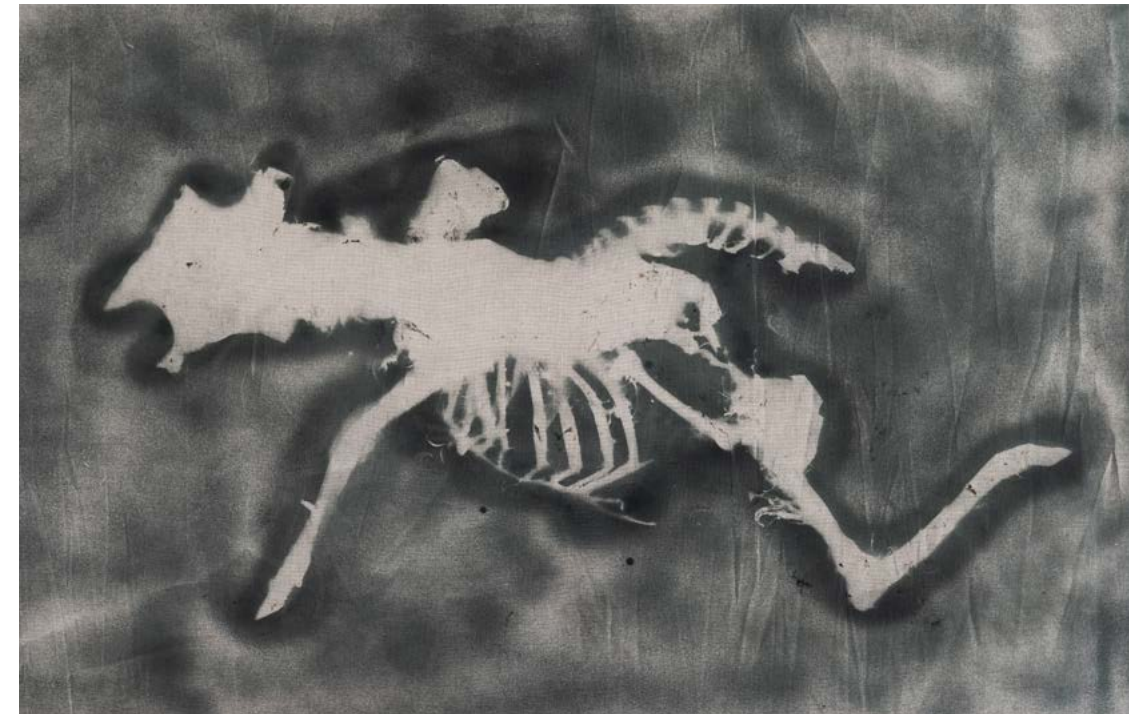
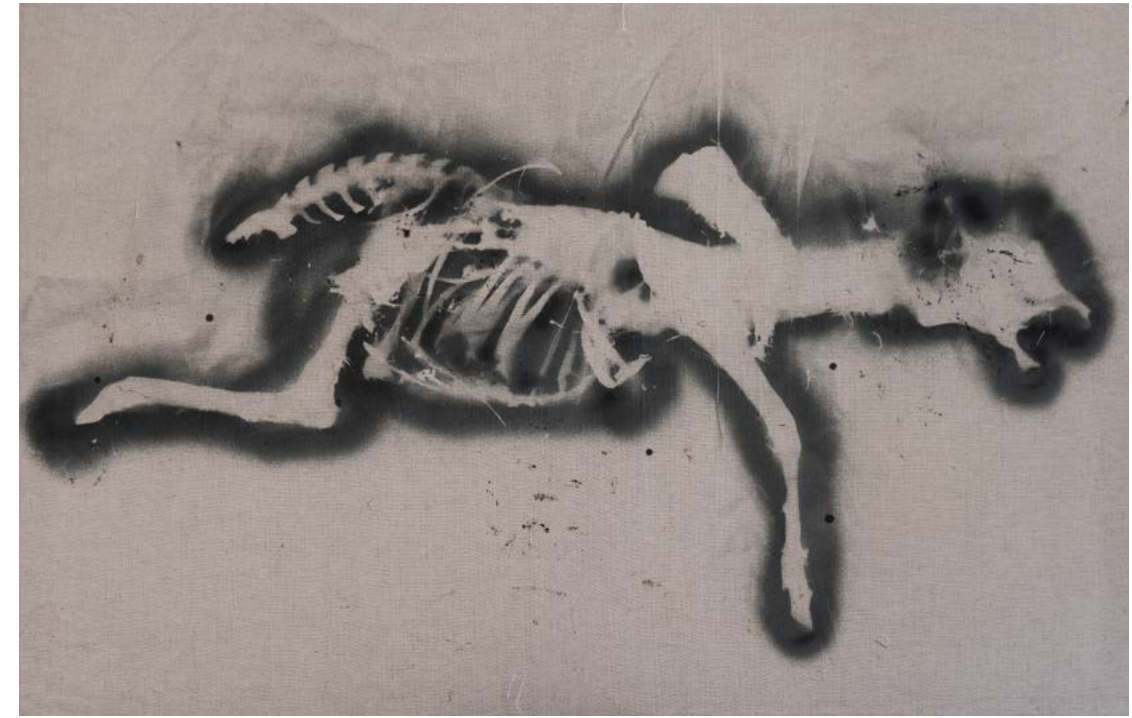
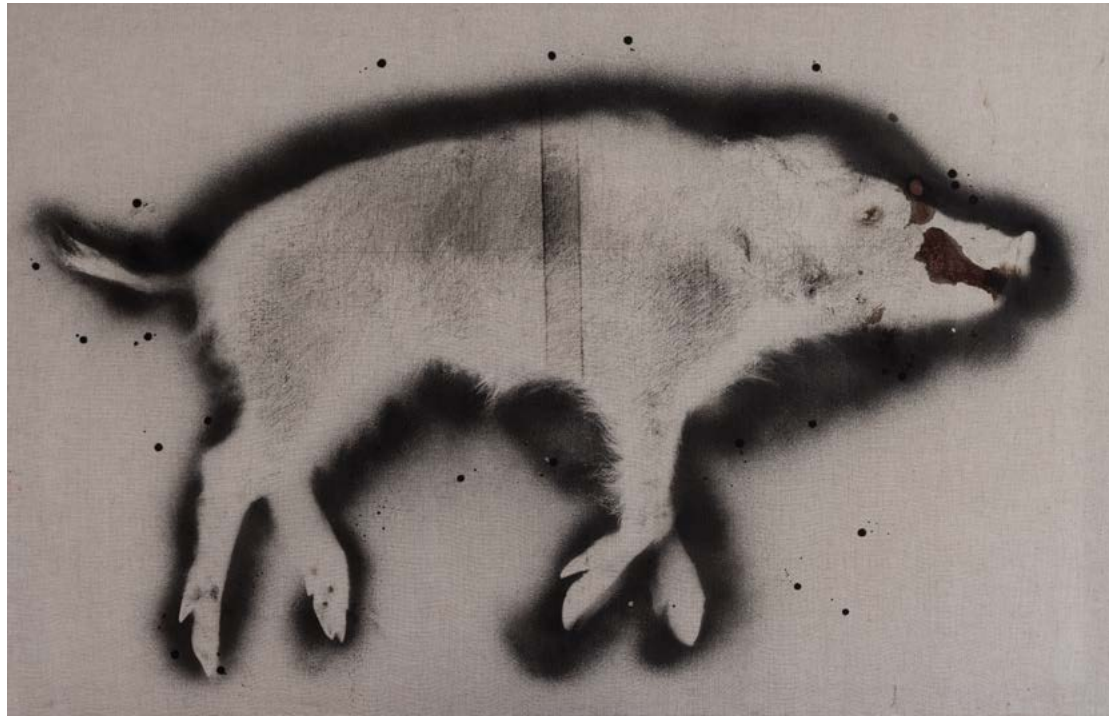
LESNÍ HOLENÍ

(Ondřej Bečev, Laureen Höllge, Prokop Šícha,
Iva Šícha Rolederová, Jáchym Srb, Maxim Oweyssi, Anna Oweyssi,
Jan Indráček, Johana Šperlová, Martin Dítě)
←← Sit transit gloria mundi →
400 x 450 x 300 cm, 2023
dřevo a zvěř / wood and game

FORGOTTEN

ZŠAEM ZŠLAC

Divočák III. / Wild Boar III.
90 × 140 cm, 2021
kombinovaná technika
mixed media

Divočák II. / Wild Boar II.
90 × 140 cm, 2021
kombinovaná technika
mixed media

ZŠAEM ZŠLAC

Srnka I. / Deer Doe I.
90 × 140 cm, 2021
kombinovaná technika
mixed media

Srnka II. / Deer Doe II.
90 × 140 cm, 2021
kombinovaná technika
mixed media

DANILO DANILU KAZEN
← 0.29 Pa
53 × 47 × 46 cm, 2020
taška, kožešina / bag, fur

ŠTEPAN ZÁŘIVÝ
Zářivá budoucnost
Bright Future
70 × 100 cm, 2023
linoryt / linocut

KLIP HURKAS
Kaledonská bachyně
Caledonian Wild Sow
60 × 80 cm, 2023
olej na plátně / oil on canvas

ANDY BROWN

← Sheep Skull Grizaille (Muffon)
80 × 80 × 2 cm, 2020
olej na plátně
oil on canvas

RICHARD HANSEN

Lovec / Hunter →
50 × 50 cm, 2023
digitální fotografie lepená na dřevo, lakováno
digital photography glued on wood, varnished

RICHARD HANSEN

Relax
50 × 75 cm, 2021
digitální fotografie lepená na dřevo, lakováno
digital photography glued on wood, varnished

Antlers

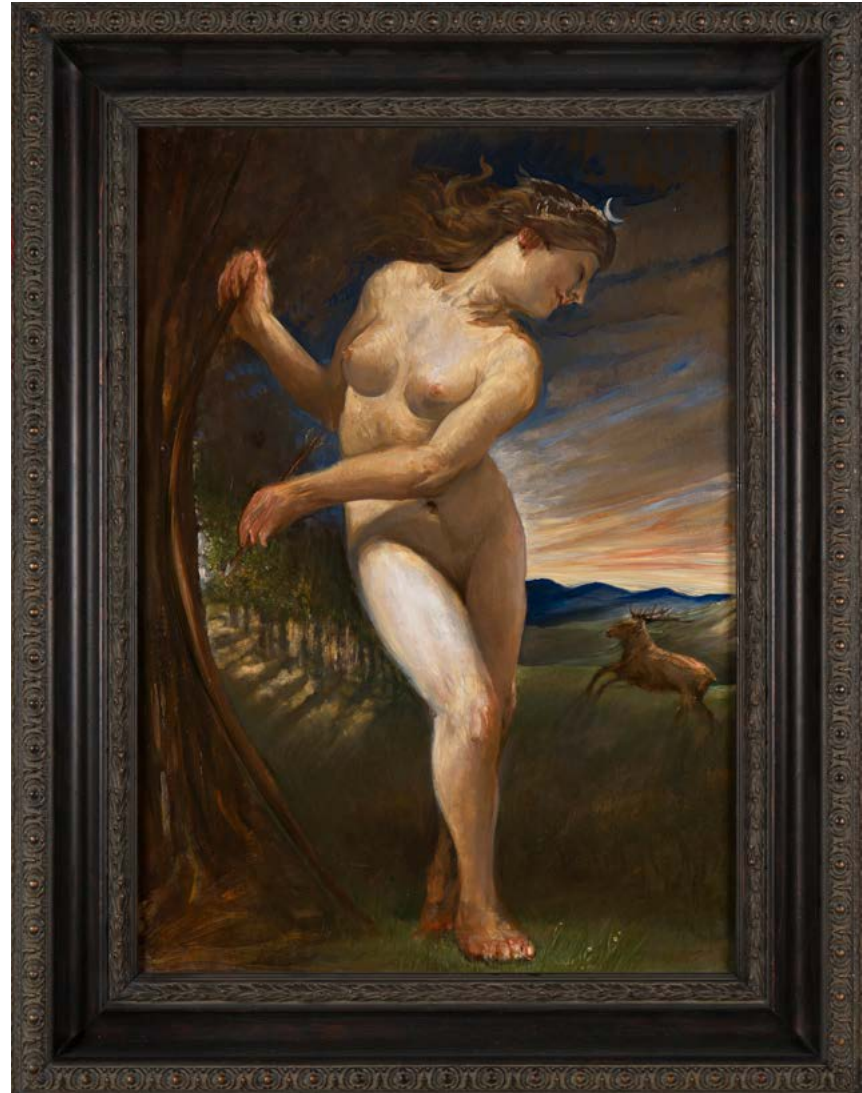

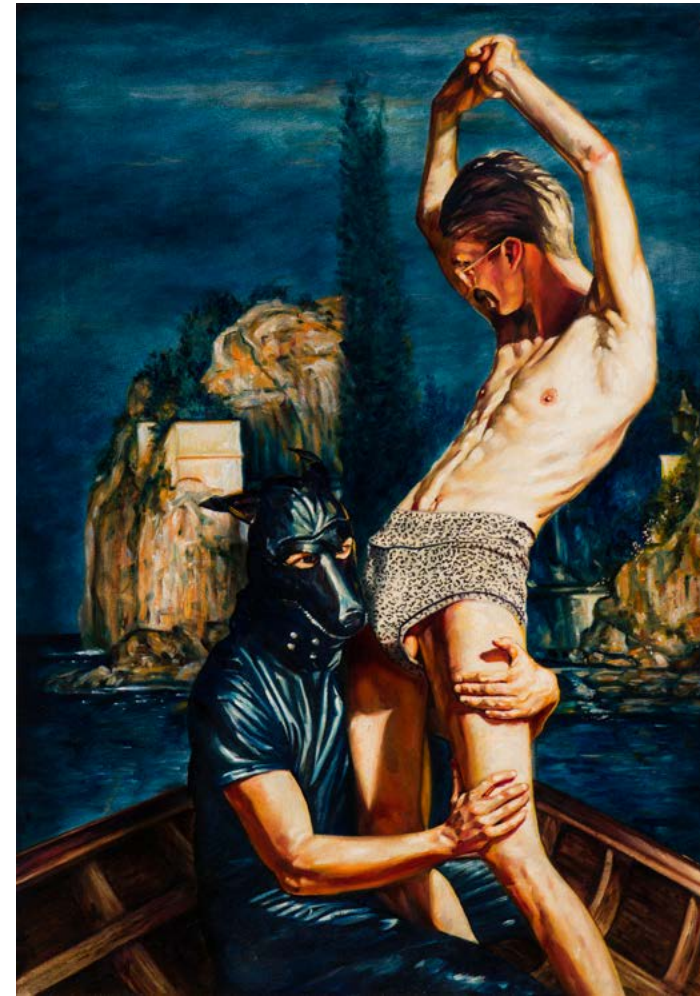
Small text label on the wall, possibly a museum tag.

Jan Wderych
Škodná 2 / Wildlife 2
33 × 40 cm, 2017
akryl a olej na plátně
acrylic and oil on canvas

Vlado Radoš
Diana →
88 × 69 cm, 2022
olej na plátně
oil on canvas

Filip Křípek
Ostrov Solitéra
Solitaire Island
85 × 60 cm, 2023
olej na plátně / oil on canvas

Filip Křípek
Útěk z bavorské hájenky
Escape From the Bavarian Gamekeeper's Lodge
60 × 80 cm, 2023
olej na plátně / oil on canvas

VLADISLAV ZÁVADA
Odzbrojení / Disarmament
80 × 110 cm, 2020
olej na plátně
oil on canvas

VLADISLAV ZÁVADA
Kalydónský lov →
The Calydonian Boar Hunt
56 × 65 cm, 2023
olej na plátně / oil on canvas

VLADISLAV ZÁVADA
Aktaión / Actaeon
63 × 83 cm, 2023
olej na plátně
oil on canvas

KLIP HUBER
← Talentová zkouška v nebi
Talent Art Exam in Heaven
40 × 38 cm, 2023
olej na plátně / oil on canvas

PADOU STRECHA
Malý Aktaión / Little Actaeon
50 × 75 cm, 2018
olej na plátně
oil on canvas

KLIP HUBER
Svatý Huber / St. Hubert
60 × 85 cm, 2023
olej na plátně
oil on canvas

Vila Portheimka je dnes na Smíchově obklopená hustou zástavbou a vede kolem ní výpadovka z Prahy na Plzeň. Když si ji ale začátkem 18. století postavil architekt Kilián Ignác Dientzenhofer jako rodinné letní sídlo, kolem barokní památky se ještě proháněla divoká zvěř. Ta se nyní na Portheimku vrací, protože si ji od páté městské části vypůjčila soukromá The Chemistry Gallery a uspořádala v ní kolektivní výstavu s výmluvným názvem Myslivecký realismus vol. 2.

Akce navazuje na předloňskou samostatnou výstavu malíře Filipa Kůrky. Ten se účastní i aktuálního projektu a spolu se Štěpánem Mikulenkou se rovnou stal jeho kurátorem. Společně do expozice vybrali dvaatřicet jmen. Od svých přátel, nedávných absolventů a absolventek vysokých škol (Karolína Netolická, Marcela Putnová), přes pomalu už klasiky (Jan Vytiska), klasiky (Krištof Kintera) až po doyen (František Skála). V případě Skály jde po delším období jeho nadčasových meditativních okrových obrazů o návrat k jeho typickému humoru: do sálu umístil instalaci Návštěva spočívající ve dvou postavách v životní velikosti oblečených do kožichů, které se na příchozí dívají zvědavým

pohledem praset bradavičnatých, jejichž vycpané hlavy autor umístil na postavy místo lidských obličejů.

Je to veselá výstava plná neotřelých jmen. Jsou tu třeba softpornové obrazy Ivany Mojšové, reliéfní Hon na kance Ondřeje Navrátila s převrácenou mytologickou perspektivou nebo velkoformátový obraz Bakchanálie, na kterém Tomáš Honz navázal na bezmála 120 let starou práci svého kolegy Beneše Knüpfera Fauni prchající před automobilem – v Honzově podání bůh plodnosti se svou suitou vesele přechází noční silnici a dívá se výhrůžně do světel zastaveného auta. Expozici pak pravidelně rytmizují díla jejího kurátora Kůrky, kupříkladu nádherný odkaz na tvorbu Lucia Fontany v podobě hlavy (opět vycpané) srnečka vykukující z prořzlého bílého plátna.

Výstava trvá do poloviny ledna a nabízí také prostor k usebranému zamyšlení. Do jedné místnosti je totiž přenesená stěna z vyhořelé podnikatelské usedlosti, v níž se oheň pustil i do mysliveckých trofejí. Ty teď na publikum shlížejí vyčítavě svými hlavami s vyhaslými světly a uhořelými slechy, které se kdysi dávno staly obětmi nějaké úspěšné lesní šoulačky.

Jan H. Vítvar, Respekt

PROFANITA
MISLIVECKÝ

V roce 2019, když absolvoval na pražské AVU v ateliéru Jiřího Petrboka, si malíř Filip Kůrka uvědomil, že mu chybí venkov. A tak si vypůjčil pokleslou romantickou chatařsko-chalupářskou estetiku, tu připomínku na hanbaté kalendáře vedle keramických hrníčků s plnotučným poprsím, cudně pozapomenuté choroše s parožím, sbírky samorostů, památeční půllitry i momentky z rodinných událostí v sednicích našich rodičů a prarodičů, aby si definoval vlastní styl – myslivecký realismus. Jak říká, jeho myslivecký realismus vznikl jako reflexe obrazů Gustava Courbeta, zásadního malíře francouzského realismu 19. století, který se ke sklonku života musel uchýlit do Švýcarska, kde se živil tvorbou děl s loveckou tematikou. Kůrka si pohrává s pokleslou dekadencí, za stromem mu číhá myslivec-šibal, šmírující nymfu ladných tvarů. Jeho obrazy připomínají myslivecké a hasičské bály s atmosférou Formanova filmu Hoří, má panenko, normalizační útěky na chaty nebo odcházející přátelství táborových ohňů. „Rozhodl jsem se jít dozadu, až za prach té hájenky s možná naivním plánem, dostat myslivecký realismus do galerijního prostředí,“ vypráví s jistou nadsázkou třicetiletý malíř, rodák z Prostějova, který se záhy stal předmětem zájmu sběratelů. Předloni pak úrodu své myslivecké nostalgie představil v Chemistry Gallery na výstavě Myslivecký realismus vol. 1. Vloni přišel s novým plánem, ve spolupráci s galeristou Petrem Hájkem a s teprve dvaadvacetiletým kurátorem

Štěpánem Mikulenkou začali oslovovat kolegy a hledat v jejich tvorbě spřízněnost s myslivostí z nejrůznějších pozic. „Výstava Myslivecký realismus vol. 2 nevypráví jen o oslavě myslivosti. Neříká jen, že myslivost je skvělá. V Portheimce vystavují například i feministicky smýšlející ženy, které s myslivci mají problém. Třeba Anna Mária Beňová namalovala ženu s hlavou zajíce se skupinkou chichotajících se, cosi popíjejících lovců za sebou. Tedy, že žena v jejím podání je dnes ve společnosti vnímána jako trofej. Oslovil jsem i Jana Vytisku, který mi kdysi říkal, že i jeho tvorba k myslivosti patří. Ostatně právě on může za to, že jsem si tehdy uvědomil, že jednou budu muset udělat skupinovou výstavu,“ říká Kůrka, a nutno dodat, že záměr se mu náramně povedl. Portheimkou na vernisáži mohlo projít kolem dvou tisíc hostů, podobnou návštěvu by mu mohla závidět i Národní galerie. Konečný výběr – vedle jeho vlastní tvorby – je tak jakýmsi časoběrem děl od umělců, kteří ho generačně zaujali divokostí, vzájemným osobním či fyzickým okouzlením, ale je i jistou poklonou, náklonností ke starším kolegům. Proto mezi vybranými nechybějí ani práce Kůrkových, až komiksových hrdinů Františka Skály a Krištofa Kintery. Obrazy, kresby i instalace Kůrkou a Mikulenkou vybraných dvaatřiceti umělců provokují, zkoumají sebe, okolí, společnost. Dekadence je přece tak svůdná.

Marek Gregor, Reflex, 1/24, vyšlo 4. ledna 2024

JAK TROUHU ADVENTNÍ ANEB DOVA MYSLIVECKÝ REALISMUS VOL. 2

MYSLIVECKÝ REALISMUS JAKO KONDA DO PŘÍRODY SOUČASNÉHO PUBLIKA

Vernisáž výstavy Myslivecký realismus II by se dala označit jako fenomenální úspěch. Villa Portheimka byla zaplněná k prasknutí. Zajímavě vypadající převážně mladí lidé na sobě povětšinou nesli nějaký znak nebo odznak odkazující k myslivecké tradici. Bylo to hravé, tvůrčí, mnohotvárné. Nebylo to výsměšné.

Úsměvné někdy ano a úsměv se dokázal zavrtat pod kůži.

Kurátor, umělec Filip Kůrka, v myslivosti našel zdroj reálných emocí. Publikum reálné emoce pochopilo a sdílelo. Lidé chtějí vidět obrazy, lidé chtějí vidět různé přístupy k tématu pod kterým si dokážou něco představit. Realismus nepřišel zkrátka. Bral na sebe různé podoby.

Už pár desetiletí chodím po světě s diktafonem. U umělce Filipa Kůrky jsem sebral jeden příběh a řadu myšlenek.

Příběh:

„Na myslivce se u nás často nahlíží stereotypním způsobem. Sám jsem si to zrovna ověřil. Byl jsem u kamaráda, myslivce, pomáhal jsem mu myslivost vykonávat. Pohřbili jsme divoké prase, které srazilo auto. Dali jsme ho na vozík, vyfotil jsem to a dal na Instagram. Lidé mi hned posílali smutné smajlíky a vzkazy, že

myslivci jsou vrahouni. Nechal jsem to bobtnat až do extrémních reakcí. Pak jsem napsal, že prasátko zabilo auto a my ho jen pohřbíváme. Měl jsem pocit, že vyvracím stereotyp. Myslivost má kvality, i kulturní, a je potřeba. Jako lidé jsme zasáhli do přírody a musíme ji mít pod kontrolou.“

V Porheimce se povedlo sladit pětatřicet velmi rozdílných autorských osobností. Filip Kůrka v našem rozhovoru popisoval rozdíly:

„Někdo se na myslivost dívá s humorným odstupem, někdo z feministického hlediska, když například na ženu se pohlíží jako na trofej. Jsou zastoupení autoři, kteří s myslivci mají problém jako s hospodáři. Jedním z přístupů bylo také vnímání myslivecké kultury jako součásti folklóru. Pak se výstavy zúčastnili tvůrci, které fascinuje myslivecká kultura.“

Pana kurátora jsme navštívili se šéfkou Centra Bavaria Bohemia v Schönsee, kde chystáme výstavu „Lovci a ti, kdo jsou loveni“. Výstava se bude věnovat společenským změnám v myslivosti. Zajímá nás pohled myslivců, ale také pohled těch, kteří se pohybují ve stejném území s jinými zájmy. Pohled ochránců přírody, lesníků, zemědělců, turistů. Pohled někoho, kdo různé role soustředí uje v jedné osobě.

Výpověď umělce, pana Filipa Kůrky, je pro nás cenná:

„Myslivost je spojena s kulturním dědictvím, na které se dá navazovat. Pro mě je myslivost kultura, která potřebuje oživit. Domnívám se, že kultura, tradice, rituály, že to všechno postupně mizí. Za svůj úkol jsem si vzal úsilí dostat myslivecké umění z hájenky, kde bylo vytvořeno. Myslivecké umění prezentované ve velkoměstě otevírá úplně jiné otázky a jiná témata, než když nepřekročí práh hájenky. Lovecké a myslivecké motivy mají své pevné místo v dějinách umění. Velmi hluboký vztah mám ke Gustave Courbetovi. V Paříži svrhl napoleonský sloup. Musel odejít z Francie, působil v Bavorsku a maloval zde realistické lovecké scény. Courbet je největším předchůdcem mysliveckého realismu. V dějinách umění je nejen pro mě zakladatelem evropského realismu vůbec. Pro mě totální génius.“

Klasičtí myslivci trofeje považují za připomínku loveckého štěstí a za hold složenému zvířeti. Ekologičtí myslivci se chtějí starat o přirozenou obnovu lesa a trofej považují za zbytečnou, ba škodlivou. Od umělce se s paní ředitelkou Dr. Veronikou Hofinger dovídáme úplně jiný, překvapivý pohled na trofej. Pan Kůrka říká:

„Internetové inzerce jsou plné nabídek trofejí. Když například zemře myslivec, pro kterého trofej byla vzpomínkou na lovecké štěstí, trofej ztrácí smysl. Leda by pak byla součástí rodinné tradice, jak to vidíme nejen na zámcích. Kupuji trofeje a umělecky je přetvářím. Dávám jim tak další život.“

Z výstavy v Portheimce si chceme několik děl půjčit do Schönsee. Lesní téma z velkoměsta by se dostalo zas k lesu. Není to jednoduchý pohyb. Co je ve městě jen provokace, může být u lesa vnímáno jako urážka. Nechceme nikoho urážet. Chceme se přiblížovat k tématu, zabýváme se Zeleným pásem. Místem, kudy probíhala železná opona. Dříve nás dělilo, dnes nás spojuje.

Pěkný citát jsme našli v knize, kterou nám dali v centrále Českomoravské myslivecké jednoty:

„Odstranění drátěných plotů na západní hranici přineslo svobodu nejen lidem, ale také zvěři do té doby chráněné v hraničním pásmu. Na straně Bavorska v důsledku volné migrace především jelení zvěře vyrostlo více posedů, než měla pohraniční stráž hlídkových věží.“

Hledáme cesty k dobrému soužití. Předmětem našeho zájmu je skutečný život, naším východiskem je kulturní vědomí souvislostí. Svá témata představujeme a pojednáváme prostřednictvím kultury, jazykem kultury. V mysliveckém realismu, jak ho předvádí Filip Kůrka je neuvěřitelné naleziště přístupů a nápadů.

V našich rozhovorech s myslivci zazněl typ na závěr výstavy, kterou připravujeme v Schönsee:

„Každý něco loví. Někdo štěstí, někdo peníze, někdo partnery, někdo slávu, myslivci zvěř. Co lovíte vy?“

I v rozhovorech s myslivci nacházíme zobecňující a kulturní komentáře:

„Lov byl v minulosti spojen se šlechtickými privilegii. I pojetí privilegia se změnilo. Jít na lov je privilegium, když je člověk venku, naplňuje mu to srdce, i když zrovna nesloží žádné zvíře.“ Řekl nám jeden myslivec a další popisoval husté ticho, které člověka naplňuje.

Český ochránce přírody pak použil obrat „lesní chrám“.

Pro výstavu v Schönsse nás zaujal objekt vytvořený Kolektivem Elsch. V Portheimce byl vystaven v úžasném prostoru s freskou od barokního malíře Václava Vavřince Reinera. Kolektiv Elsch našel vyhořelý bungalov, kde byla místnost s trofejemi. Majitel bungalovu nebyl myslivec, trofeje pořídil patrně k reprezentaci. Kolektiv Elsch trofeje legálně získal a umístil do objektu, který připomíná Babylonskou věž, jak ji známe z obrazu Petra Brueghela vystaveného ve Vídni. Objekt doplněný hudbou se vynořoval ze tmy a zas v ní mizel. Sic transit gloria mundi. Tak pomíjí světská sláva. Skupině lidí, která se schází poblíž česko-bavorské hraní

se tu podařilo za pomoci invence a ohořelých trofejí zachytit něco velmi obecného. Objekt lze interpretovat politicky, aktivisticky, morálně. Je možné kolem tancovat i ležet uvnitř.

Myslivecký realismus se v tomto objektu setkává s tolika otázkami, že nezbyvá než žasnout. Jako ostatně nad celým úspěchem v Portheimce. Byla to i dobrá sonda do přání publika.

Lidé zkrátka chtějí vidět obrazy a nelze se jim divit.

Jan Šícha (1967) je novinář, kulturní manažer, bývalý diplomat. Opravuje a oživuje památky v pohraničí. Založil a vedl České centrum v Mnichově (1999–2004). Do (vlastních) hořkých konců po osm let kurátoroval stálou expozici o našich Němcích v Ústí nad Labem. Za éry Jiřího Fajta inicioval a spoluvytvořil dvě publikace pro Národní galerii Praha, podílel se na České sezóně v Drážďanech v roce 2022–23. Rád spolupracuje s realistickým malířem Janem Knapem. Je autorem řady výstav, i historických, napsal stovky článků a jednu osobně laděnou prózu.

Myslivecký realismus vol.2 / Gamekeeper Realism vol.2

Katalog je vydán u příležitosti kolektivní výstavy Myslivecký realismus vol.2 v Letohrádku Portheimka, která se konala 2. 12. 2023 – 15. 1. 2024.

The catalogue is published for the exhibition Gamekeeper Realism vol. 2 held at the Portheimka Gallery from December 2, 2023 through January 15, 2024.

koncepte výstavy / concept of the exhibition: Petr Hájek
kurátor výstavy / curators: Filip Kůrka, Štěpán Mikulěnka
grafika / graphic designer: Eva Hanzalová
fotografie / photographs: Petr Kopal, David Čerťanský
produkce katalogu / catalogue production: Eva Hromník
překlad / translation: Alžběta Soperová
korektura / proofreading: Eva Hájková, Alžběta Soperová, Jakub Jurák
tisk / print: Indigo Print

